

« Н. Палаузовъ да дава гр. 20,000 за стока, која-то му «продадохъ;» иъз като счѣни члѣна на Дневнѣ-тѣ иъ книгѣ дипломатическы ще напише:

« Н. Палаузовъ да дава Д. Тошкову гр. 20,000 за стока, која-то и пр.

Виждаме убо, че тоа члѣнъ издръжава авно две лица: д а з ж и н и к а и з а и м т е л а определителны. Яко поискаме да прѣнесемъ въ Главнѣ-тѣ книгѣ Члѣна, щемъ забѣлжимъ нѣто-то количество въ двѣ страны, то етъ въ двѣ смѣтки, зашто-то щемъ задолжнимъ Н. Палаузова за количество-то кое-то е долженъ, и щемъ отворимъ смѣтка на имя-то Д. Тошкова сирѣчь на имя-то троговцово, кой-то дръжи книги-ты, и щемъ го увѣримъ за оныа кон-то ще му даде Н. Палаузовъ.

Това вѣсма просто умозрѣнїе е само-то основанїе на дипломатическѣ-тѣ методѣ. Ето кое е главно нѣно прѣимущество. Като прѣнесемъ дипломатическѣ члѣнъ отъ Дневнѣ-тѣ иъ книгѣ въ Главнѣ-тѣ книгѣ виждаме, че забѣлжимъ нѣто-то количество въ двѣ различни смѣтки задолжаваме должника, и увѣрваме займателя; сѣдѣва убо, че избранїе-то (сума-та) на количества-та отъ Дневнѣ-тѣ книгѣ трѣбва да е равно съ избранїе-то на количества-та, кон-то сѣ записахъ въ увѣрительнѣ-тѣ странѣ на Главнѣ-тѣ книгѣ, и такожде равно съ избранїе-то на количества-та, кон-то сѣ записахъ въ задолжителнѣ-тѣ странѣ на Главнѣ-тѣ книгѣ. Три-ти избранїа убо на увѣрительнѣ-тѣ и задолжителнѣ-тѣ странѣ на Главнѣ-тѣ и на Дневнѣ-тѣ книгѣ трѣбва да сѣ равни; за това като взвршнимъ прѣисванїе-то члѣнове-ты отъ Дневнѣ-тѣ книгѣ въ Главна-та Книга и найдемъ избранїа-та нѣхъ, че сѣ равни, тогава имаме непогрѣшно свидѣтелство, че наши-ти записванїа сѣ станѣли вѣрночинно, и никоа погрѣшка не е возможна да сѣ пѣхне въ тѣхъ.

Така спорѣдъ тѣхъ методѣ ако положимъ Напримѣръ, че